

ningen herom er gentagen, og en Erklæring om at ville betale Omkostningerne er indsendt.

Regnskabsføring, Afskrivning o. l. udføres ogsaa for en Betaling, der bl. a. retter sig efter den vedkommende Sekretærs Dygtighed, Hurtighed og hele Uddannelse.

Medlemmerne betaler 20 Shillings aarlig, Foreninger 10 Shillings, og det blev tilbudt de fremmede Kvinderaad at slutte sig til „The Women's Institute“ paa sidstnævnte Vilkaar fra den 1. Juli at regne. Dansk Kvinderaad benyttede sig af dette Tilbud og har allerede flere Gange haft Lejlighed til at stille Forespørgsler, som er blevne besvarede paa den elskværdigste Maade.

Endelig besøger Institutet Forsikringer og Indkøb, ordner Foreningssammenkomster og Udflugter og søger paa enhver Maade at virke til Gavn og Glæde.

Jeg tror, at vi vilde være veltjente, om vi havde en lignende Institution herhjemme.

Agnes.

(Frit fra svensk efter den finske Forfatterinde Minna Canth's Noveller.)
(Fortsat.)

Med Længsel og Savn, med Haab om Ømhed betragtede jeg den lukkede Dør. Jeg rakte mine knyttede Hænder imod den og raabte: Antti kom! — og brast i Graad.

Men Døren vedblev at være lukket. Dens gule Træ blev ikke rørt af min Graad, og dens Messinglaas brød sig ikke om mine Klager.

Jeg aabnede sagte Døren. Stuen var tom. Jeg listede mig paa Taaspidserne over Gulvet til hans Kammerdør. Jeg lyttede.

Ingen Lyd. Sov han virkelig? Sov han roligt, mens jeg fortæredes af en brændende Kval. Sov han, skønt han vidste, at vort Forhold var brudt, at vi for al Tid var skilte?

Jeg kunde ikke fatte, at noget saadant kunde være muligt, men da jeg havde staaet der en Stund forekom det mig dog naturligt. Da han ikke brød sig om mig, sørgede han heller ikke over, at vi var skilte. Og Samvittigheden sov, og Minderne var blegnede. Ny Følelser, ny Interesser havde jaget dem paa Flugt.

Om jeg kunde blive ligesaa kold og ligegyldig mod ham! Men jeg kunde ikke. I dette Øjeblik elskede jeg ham varmere end nogen Sinde før, elskede ham med Smerte og Sorg og med en Haabløshed, som gjorde mig utilgængelig for noget andet i Verden.

Endnu en Gang lagde jeg mit Øre til Døren. Jeg syntes, at nogen rørte sig. Kanske vaagnede han og var bedrøvet ligesom jeg. Om jeg aabnede Døren, — nej det var umuligt, det vovede jeg ikke. Jeg dirrede af Sindsbevægelse. Jeg gik sagte derfra, kastede mig paa Sofaen og græd.

Da jeg den følgende Morgen vaagnede, vilde jeg atter ikke tro, at alt dette var sandt.

Gode Gud var det virkelig sandt! Pludselig stod hele min Opførsel i Gaar klar for mig, alle mine dumme, uforstandige Ord. Jeg kunde ikke fatte, hvorledes alt dette var kommet, hvad der havde bragt mig saaledes fra Sans og Samling.

Om jeg nu talte med ham, kunde jeg skildre ham hele min Sjælstilstand i Gaar og vort Forhold vilde sikkert blive godt igen. Jeg gik ind i hans Kammer, men han var der ikke. Han var for længe siden gaaet ud — sagde Pigen.

Der var ikke andet for end at vente. Han kom til Frokosten. Spisestuen var et neutralt Omraade, der kunde vi bedst mødes. Han hilste kort god Morgen, kastede et Sideblik paa os og satte sig til Bords.

Kun Knivenes og Gaflernes Lyd hørtes, thi ogsaa Børnene spiste saa hastigt, for at stille den første Sult, at de ikke sagde et Ord.

Hvor gerne vilde jeg vide, hvad han egentlig tænkte, og hvad han vilde gøre. Men jeg undgik at se paa ham. Jeg kunde ikke nærme mig ham med et Blik, et Ord, en Anmodning. Jeg kunde ikke formaa mig selv til at række ham de Retter, der stod i min Nærhed, da han ikke rakte mig dem der stod ham nærmest. Stoltheden gjorde vort Sind haardere og udvidede Kløften imellem os.

Spisestuen forekom mig tom, da han gik bort. Havde jeg ikke ønsket og ventet, at han skulde sige noget eller at der tilfældigvis skulde blive Anledning til at ytre et Ord. Men han sluttede sit Maaltid før os, Stolen skrabede i Gulvet, og Døren slog haardt i efter ham. En Stund efter gik han atter ud i Byen.

Mit Sind blev mørkere. Dette var dog altfor sørgeligt.

Han gik i Byen, gik til sit Arbejde og brød sig ikke om, at Forholdet imellem os var brudt!

Eller, hvad vidste jeg? Kanske foretog han atter en Udflugt med Agnes?

Kanske fortalte han hende nu alt det fra i Aftes, og kanske lo de, — gjorde Nar ad mig.

Mit Had fra i Gaar begyndte atter at syde i mig. Jeg maatte have Tag i dem, jeg maatte. —

Jeg vidste ikke rigtig, hvad jeg gjorde. Jeg tog blot min Hat, Parasol og Handsker og gik ad Gæstgivergaarden til.

Maaske var hun ikke hjemme, men maaske vidste man, hvor hun var gaaet hen, og i hvis Selskab hun var.

(Fortsættes.)

Undervisning i Linnedsyning.
Maanedlige Kursus 10 Kr.
Johanne Nielsen,
Vestergade 78, Odense.

Dansk Kvindesamfunds Husmødreforening
udsender Læringer til Uddannelse i Stupige- og Kokkepigegerning. Meddelelser fra Hjem, der ville tage imod de unge, bedes indsendte i Januar og Februar.

P. B. V.
Anna Hjort,
træffes Nørregade 33, St., Tirsdag 1—3.

Unge Folk,

som skulle indrette sig et Hjem, indbydes til et Besøg i mit Udstillingslokale.
Bredgade 28. Telefon 6036.

Cathrine Horsbøl

Snedkermester.

Originale Møbler efter kunstneriske Tegninger.
Hr. Arkitekt Leuning Borch leverer kun Tegninger til mit Etablissement. Overslag og Tegninger leveres gratis.

Træffes
Kl. 2—4
personlig.

Sundhedstforeningens Bureau,

Gothersgade 49, 1. Sal.

aaben hver Mandag Aften 7—9.

Gratis Besvarelse af Spørgsmaal vedrørende Sundhedspleje.

Undertegnede, som til April begynder **et Hjem for forsømte Børn**, tilbyder at afholde nogle Foredrag om Sagen, naar man snarest henvender sig til

Karen Mortensen,
Vindegade 36, 2.
Odense.

Fagskolen for Linnedsyning,

Nørregade 33, St.

uddanner Elever i Linnedsyning. Tr. Kl. 10—3.

Horsens Kvindeseminarium.

Elever, der ønske at forberedes til Optagelse paa Seminariet i August 1900, modtages paa dets Præparandafdeling. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Undertegnede.

Sorine Buchwald. Emil Buchwald.

Piger og Jomfruer til København og Odense. Piger til Herregaarde og Bøndergaarde overalt paa Fyn søges stadig.
Kristine Nielsen, Vindegade 66.
Odense.

Dansk Kvindesamf. Fæstekontor,
Nørregade 33, St., **Telefon 17679.**

søger dygtige Kokke-, Stue- og Barnepiger til Februar og Marts til høj Løn.

Sophie Andersen,

Bogbinder,
Skindergade 22, 2.
Hj. af l. Kannikestr.

Frederiksborg Husholdningsskole.

Hjem og Skole for unge Piger.

Nyt Kursus fra Maj til Oktober. Kun 20 Elever optages. Program sendes og Indmeldelser modtages af Bestyrerinderne.

Kristine Bonde. Alvide Jakobsen.
uddannet Skolekøkkenlærerinde.

Kunstige Tænder

indsættes smukkest og billigst med Garanti. Reparationer paa 2 Timer.

Julie Detlefsen,
Frederiksborggade 41. Telef. 1906.

Agathe Bülow-Larssen,

Peder Skramsgade 7.
Papæskeforretning.
Grundlagt 1881.

Sorø Højskole (Bojsensminde).

Pigeskolen aabnes den 3. Maj og varer til 31. Juli. Prisen er 30 Kr. maanedlig. Meddelelser gives og Indmeldelser modtages af

K. Bjerre.

Ærligt og godt Renommé har Massage-Urtesmørelse à 125 Øre, styrker Nerverne forbavsende og giver Ro.
Carl Broe, Aabenraa 35, 1. Sal.

Københavns Tjenestepigeforenings

Indmeldelseskort Gammeltogtsgade 4, 3. tv. aabent hver Onsdag Aften fra 7—9. Skriftlig Indmeldelse sendes til Undertegnede. Navn, Stilling og Adresse opgives.
Marie Christensen,
Kastelsvej 15, 3. th. Ø.

Fru A. Jensen,

Nørregade 34, 3. (tidl. Aarhus),
Lægeenke — „anbefalet Lærerinde i

Stenografi, Skrivning og Tysk.

Enet. 1 Kr. Kursus 10—15 Kr. Tr. 3—5. Anbefalet af bekendte Skolemænd og af Fruerne
Etatsraadinde *Dahlerup*, H. C. Ørstedsgade 46.
Anna *Otto Mønsted*, Christiansgade 5.
Adelaide *Will. Jørgensen*, Nørrefarimagsg. 13.
Etatsraadinde *Elmqvist*, Studiestræde 50.

Redigeret af Fru M. Anholm og Frk. Annette Jensen.
Trykt hos J. S. Nielsen, Nyvej 19, København V.

sonlighed som Dr. Vasenius, er en Selvfølge.

I flere Tilfælde har han varmt forsvaret Kvindens Fordring at agtes som Menneske og frit faa Lov at virke som Medborgerinde i Samfundet.

„Hvad jeg har villet,“ siger Dr. V., „er, at man ikke, som vor Magtpolitik gør, skal slingre hid og did for den tilsyneladende Fordels Skyld, tinge med sin Overbevisning eller hos Modstandere ringeagte, hvad man lovpriser hos Meningsfæller. Man skal handle konsekvent efter faste Principper.

Under min Virksomhed har jeg lært at elske vore store Digtere. Thi hos dem findes Orden, en fast Overbevisning og Mod til at drage Konsekvenserne af de Principper, man hylder.

Ved Sammenligning med dem staaer det klart, hvad der fattes vor Tid. Det er Hjerte.

Man vil være saa fortvivlet forstandige, se Sagerne „nøgternt“, skyde alt ud, som hedder Principper. Men just derfor ser og tænker man ikke

længere, end Næsen er lang; de forstandige bliver ulogiske, uforstandige, thi med Rette hedder det: „de store Tanker kommer fra Hjertet.“

Hvad er da Hjerte? Det er, hvad vi træffer hos Skjaldene: Samfølelse, Brodersind, aabenbaret i Arbejde for andres Vel. Det er det kristne Livsprincip, efter hvilket alle Mennesker er Brødre, og alt, hvad den enkelte har faaet, er et Laan, som han er skyldig at tilbagegive i Arbejde for sine Brøders Vel. Og til samme Resultat vil den moderne videnskabelige Opfattelse komme, blot man drager dens Konsekvenser ret.

Gaar man ud herfra, da løses Tidens brændende Spørgsmaal let nok. Udviklingen gaar sikkert og hastigt fremad. Samfundets Opgave bliver da at udvikle Samfølelsen og modarbejde Egoismen. Derfor skulde alle Forrettigheder afskaffes, thi de fremkalder paa den ene Side Egoisme, paa den anden Misundelse, begge: bristende Samfølelse.

Gør Kvinden ligestillet med Man-

den, giv Arbejderen samme Valgret som Kapitalisten, udjævn Uretfærdighederne i Ejendommens Fordeling, da slutter alle sig med Kærlighed og Interesse om det fælles Fædreland, da stiler alle mod at støtte og hjælpe hinanden i Stedet for, at de nu søger at skade eller i det mindste gøre hverandre saa megen Fortræd som muligt.

Dette er Maalet, men der er langt frem.

Kanske behøves der en ny Generation, inden den hjerteløse Forstandsmæssighed bliver udryddet. Derfor skal vi først og fremmest arbejde paa at opfostre denne nye Generation. Bort med alle Fornuftsøvelser uden Hjerte, sæt vore Skjalde i Højsædet i Stedet for Triangler og Kvadrater, lær Ungdommen at forstaa den store Opgave, som den i sin Tid vil faa at løse.

Men ogsaa vi, som kanske gaar bort, inden denne Reform er gennemført, vi behøver ikke at mistrøstes. Thi saa vel er det indrettet i Verden,

at jo ufornuftigere, jo mere overmodige og voldsomme Fornuftsens Mænd bliver, des mere opfordrer de Hjertets Repræsentanter til Protest, des mere lærer Menneskene at tænke og forstaa, — ikke „som de andre“ eller som deres Organ prædiker, men som deres Samvittighed byder.

Derfor indretter jeg min Virksomhed efter to Principper, det ene formuleret af Runeberg, det andet af det Liv, jeg har levet:

„Det onde gaar af sig selv til Afgrunden, men det gode lever evigt i Lys,“ og „Vær dig selv tro, men kun for saaledes bedre at kunne gavne andre.“

Efter det finske Kvindeblad „Nuti“.